

บ้านเล็กในป่าใหญ่

ครั้งหนึ่งเมื่อ ๖๐ ปีมาแล้ว^๑ เด็กหญิงเล็กๆ คนหนึ่งอาศัยอยู่ในบ้านเล็กสี่เทาทำด้วยไม้ซุงทั้งต้น อยู่ในป่าใหญ่ของรัฐวิสคอนซิน สหรัฐอเมริกา

รอบบ้านเป็นป่ามีดครีမ် เพราะต้นไม้ใหญ่ๆ ขึ้นคลุมอยู่ทั่วไป ไกลออกไปก็ยังมีต้นไม้หนาแน่นขึ้น คนที่เดินทางไปทางทิศเหนือ เดินไปตลอดทั้งวันหรือตลอดอาทิตย์ แม้จนตลอดเดือนก็ยังไม่พ้นเขตป่า เขาจะไม่พบอะไรเลย ไม่มีบ้าน ไม่มีถนน ไม่มีผู้คน มีแต่ต้นไม้กับสัตว์ป่าซึ่งอาศัยอยู่ตามสุ่มทุมพุ่มไม้

สุนัขป่า หมี และแมวป่าตัวใหญ่ๆ อาศัยอยู่ในป่าที่บนาน้ำ (มัสก์แร็ต) ตัวมิงค์ (สัตว์จำพวกนาก มีขนนุ่ม ใช้ทำ

^๑ นับจากวันที่ผู้เขียนเริ่มเขียนหนังสือเล่มนี้ ซึ่งคือปี ค.ศ. ๑๙๓๒ หรือพ.ศ. ๒๔๗๕ ย้อนหลังไปอีก ๖๐ ปี คือปี ค.ศ. ๑๘๗๒ หรือพ.ศ. ๒๔๑๕ ถ้านับถึงปีปัจจุบัน (๒๕๔๘) เวลาที่ผ่านมา ๑๓๓ ปีแล้ว

เครื่องแต่งกายสตรีในเมืองหนาว) นากินปลา (ออตเตอร์) อาศัยอยู่ตามริมลำธาร สุนัขจิ้งจอกอาศัยอยู่ในถ้ำตามภูเขา ส่วนกวางเดินท่องเที่ยวเกาะอยู่ทั่วไป

ทางทิศตะวันออกและทางทิศตะวันตกของบ้านหลังนี้มีต้นไม้ขึ้นรกเป็นป่าไปเป็นระยะทางไกลตั้งหลายไมล์ แต่มีกระท่อมไม้ซุงหลังเล็กๆไม่กี่หลัง แยกกันอยู่กระจัดกระจายห่างๆ กันตามชายป่า

เท่าที่เด็กเล็กๆ คนนี้แลเห็น ก็มีแต่บ้านเล็กที่ตัวเธอเองอาศัยอยู่กับพ่อ แม่ พี่สาวคนหนึ่งชื่อแมรี และน้องผู้หญิงตัวเล็กๆ อีกคนหนึ่งชื่อแคร์ เท่านั้น มีหนทางเกวียนสายหนึ่งผ่านหน้าบ้าน เลี้ยวหายลับไปในป่าที่มีสัตว์ชุกชุม เด็กหญิงคนนี้ไม่ทราบว่ทางเกวียนสายนี้มุ่งไปไหน และไปสุดสิ้นลงที่ใด

เด็กหญิงเล็กๆ คนนี้ชื่อลอร่า เธอเรียกพ่อของเธอว่าพ่อเฉยๆ และเรียกแม่ว่าแม่ สมัยนั้นและในป่าเช่นนั้น ลูกๆ ไม่เรียกบิดามารดาว่าคุณพ่อคุณแม่

ตอนกลางคืน เมื่อลอร่าตื่นขึ้นบนเตียงล้อเลื่อนของเธอ เธอมักจะเงี่ยหูฟังเสียงต่างๆ แต่ก็ไม่ได้ยินเสียงอะไรเลย นอกจากเสียงต้นไม้ใบไม้ไหว แต่บางครั้งเธอได้ยินเสียงสุนัขป่าหอนเสียงเยือกเย็นดังมาแต่ไกลในความมืด จากนั้นมันก็ใกล้เข้ามาและส่งเสียงหอนอีกครั้ง

เป็นเสียงที่น่ากลัวไม่น้อย ลอร่ารู้ว่าสุนัขป่ากินเด็กได้ แต่เธอก็ปลอดภัยดีแล้ว เพราะอยู่ในบ้านที่มีรั้วรอบขอบชิด ฝาเรือนก็ทำด้วยไม้ทั้งต้น ปีนของพ่อแขวนอยู่ที่ประตู ยังมีแจ๊ค สุนัขพันธุ์บูลด็อกนอนเฝ้าขวางประตูเรือนอยู่อีก

ทั้งตัว พ่อมักจะพูดเสมอว่า

“นอนหลับเสียเถอะ ลอว์ แจ็คไม่ยอมให้หมาป่าเข้ามาดอก” ดังนั้นลอว์จึงซุกตัวเข้าไปใต้ผ้าห่มบนเตียง เข้าไปนอนเบียดแอบอยู่ข้างแม่แล้วก็หลับไป

คืนวันหนึ่ง พ่อปลุกลอว์ขึ้นจากเตียงแล้วอุ้มไปที่หน้าต่าง ลอว์จึงแลเห็นสุนัขป่าสองตัวมานั่งอยู่ที่หน้าบ้าน มันก็เหมือนสุนัขขนรุงรังตัวใหญ่ๆ นี่เอง มันแหงนหน้าขึ้นไปมองดูพระจันทร์ดวงใหญ่ที่กำลังส่องแสงสว่าง แล้วมันก็หอนอย่างโหยหวน

แจ็คเดินไปเดินมาอยู่หน้าประตูเรื่อน คำรามฮือๆ ขนบนหลังของมันตั้งชัน มันแยกเขี้ยวขว้างจ้องไปที่สุนัขป่า สุนัขป่าก็นั่งหอนอยู่ที่นั่น แต่เข้ามาไม่ได้

บ้านหลังนี้เป็นบ้านที่นาสบาย ข้างบนมีห้องใต้หลังคาขนาดใหญ่ เวลาเข้าไปเล่นอยู่ในห้องนี้แล้วฝนตกลงมาโดนหลังคาๆ สนุกดีนัก ชั้นล่างมีห้องนอนเล็กๆ ห้องหนึ่ง และมีห้องใหญ่ห้องหนึ่ง ห้องนอนมีหน้าต่างหนึ่งบาน มีบานเกล็ดเป็นไม้ ห้องใหญ่มีหน้าต่างสองบาน มีบานกระຈักด้วย และมีประตูสองประตู ประตูหน้าและประตูหลัง

รอบบ้านมีรั้วไม้ทำด้วยไม้ทั้งต้น ขัดอย่างหยาบๆ แต่แข็งแรง เพื่อกันไม่ให้หมีและกวางเข้ามา

ที่ลานหน้าบ้านมีต้นโอ๊กต้นใหญ่งามอยู่สองต้น ทุกๆ เช้า พอลอว์ตื่นนอนเป็นต้องวิ่งไปโผล่ที่หน้าต่าง เช้าวันหนึ่ง ลอว์เห็นกวางถูกแขวนโตงเตงอยู่ที่ต้นโอ๊กสองต้นนี้ต้นละตัว

พ่อยิงกวางได้เมื่อวานนี้ แล้วเอามาชวนในตอนกลางคืน เมื่อลอว์นอนหลับแล้ว พ่อเอาแขวนไว้บนต้นไม้ให้สูงพอที่

สุนัขป่าจะมาเอาไปกินไม่ได้

วันนั้นพ่อกับแม่ ลอรา และแมรี ได้รับประทานเนื้อกวางเป็นอาหารมื้อเย็น เนื้อกวางนี้อร่อยมากจนลอราอยากจะรับประทานให้หมด แต่แม่ต้องเก็บเนื้อนี้หมักเกลือรมควันให้แห้ง เก็บไว้รับประทานในฤดูหนาว

เวลานั้นเกือบจะถึงฤดูหนาวอยู่แล้ว กลางวันสั้นกว่ากลางคืน ละอองน้ำค้างแข็งเกาะอยู่ตามบานกระจกหน้าต่างในตอนกลางคืน อีกไม่กี่ชั่วโมงจะตกใหญ่ แล้วบ้านไม้ซุงหลังนี้ก็จะจมอยู่ในกองหิมะ ทะเลสาบและลำธารจะกลายเป็นน้ำแข็งไปหมด พ่อไม่แน่ใจว่าในเวลาที่หนาวจัดอย่างนี้ พ่อจะพบสัตว์อะไรในป่าที่ยังเอามาเป็นอาหารได้

หมีจะซ่อนตัวอยู่ในถ้ำ และมันจะนอนหลับสบายอยู่ในนั้นตลอดฤดูหนาว กระรอกจะขุดตัวอยู่ในรังน้อยในโพรงต้นไม้ เอาหางปุกปุยของมันขุดเป็นวง แล้วเอาจมูกงอกอยู่ในวงหาง ส่วนกวางและกระต่ายมันตื่นคนนัก และวิ่งเร็วมาก ถึงหากว่าพ่อยิงกวางได้ กวางนั้นก็ต้องเป็นกวางที่ผอมโซ ไม่มีมัน ไม่มีเนื้ออย่างกวางที่ยิงได้ในฤดูใบไม้ร่วง

พ่ออาจจะไปล่าสัตว์ตลอดวัน ในเวลาที่อากาศหนาวอย่างที่สุด เดินบุกไปในป่าที่ปกคลุมไปด้วยหิมะ แล้วกลับถึงบ้านในตอนกลางคืน โดยไม่มีอะไรติดมือมาให้แม่ แมรีและลอรารับประทานเลย

ดังนั้นก่อนจะถึงฤดูหนาว จะต้องสงวนอาหารไว้ในบ้านเล็กนี้ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

พ่อถลกหนังกวางอย่างระมัดระวังแล้วทาเกลือ ดึงและถ่างผืนหนังนั้นออกให้ตึง เพราะจะตากทำเป็นหนังนุ่มๆ ไว้ให้

ลูก แล้วพอกี้นั่นเนื้อออกเป็นชิ้นๆ โรยเกลือลงไปบนชิ้นเนื้อ แล้ววางไว้บนเขียง

ที่ลานหน้าบ้านมีท่อนไม้ใหญ่อยู่ท่อนหนึ่ง ตัดมาจาก ต้นไม้ใหญ่ที่ลำต้นกลวง พ่อเอาตะปูตอกเข้าไปในโพรงไม้ ท่อนนี้หลายตัว แล้วก็ยกไม้ท่อนนี้ขึ้นตั้ง ทำหลังคาเล็กๆ ครอบข้างบนที่ตรงปากปล่อง แล้วเจาะช่องสี่เหลี่ยมเล็กๆ ทำเป็นประตูที่ตรงโคนไม้ใกล้ๆ พื้นดิน ตรงที่เจาะเป็นช่อง สี่เหลี่ยมนั้น พ่อเอาแผ่นหนังเล็กๆ ทำเป็นสายบานพับ ยึด บานไม้สี่เหลี่ยมเล็กให้ปิดได้เปิดได้

พ่อเอาเนื้อกววงใส่เกลือหมักทิ้งไว้หลายวัน แล้วเจาะ เนื้อกววงเป็นรู เอาเชือกร้อย ลอร่าเฝ้ามองดูพ่อทำงานนี้ และคอยดูเวลาพ่อเอาชิ้นเนื้อไปแขวนเข้ากับตะปูที่ตอกให้ ทะลุเข้าไปในโพรงไม้ท่อนนั้น

พ่อเอามือล้วงเข้าไปทางช่องประตู แขวนชิ้นเนื้อให้สูง มากๆ เท่าที่พ่อจะเอื้อมถึง แล้วยกบันไดมาพาดเข้ากับปล่องไม้ อันนี้ ปีนขึ้นไปจนถึงปากปล่อง เลื่อนหลังคาออกไปเสีย ทางหนึ่ง และเอามือล้วงลงไปในปล่องเพื่อแขวนเนื้อไว้กับ ตะปูที่ตอกเอาไว้

แล้วพอกียกหลังคาขึ้นคลุมไว้อีก ปีนกลับลงมาสั่ง ลอร่าว่า

“วิ่งไปที่เขียงผ้าฟีนนะ เก็บเศษไม้ฮิกคอรี่ที่พ่อถากๆ เอาไว้ ที่ใหม่ๆ สะอาดๆ ขาวๆนะ มาให้พ่อที”

ลอร่าวิ่งไปที่เขียงที่พ่อใช้ผ้าฟีน เก็บเศษไม้กลิ่นหอม หวานใส่ผ้ากันเปื้อนที่ผูกไว้ที่เอวเอามาให้พ่อ

พอก่อไฟในช่องประตูเล็กที่เจาะเอาไว้ เก็บเศษไม้เล็กๆ

กับหม้ามอสแห้งๆ มาก่อไฟขึ้นในปล่องไม้ นั่น แล้วจัดเศษไม้
อีกคอรืวางเรียงไว้ข้างบนอย่างประณีตเรียบร้อย

แทนที่ไฟจะลุกแรง เศษไม้สดๆ นั้นจะค่อยๆ ลุกกรุ่นๆ
เป็นควันคลุ้งไปทั่วทั้งปล่อง เมื่อมีควันหนาพลุ้งๆ ขึ้น พ่อก็จะ
ปิดประตูเตา มีควันเพียงบางๆ ลอดออกมาตามรอยซอกประตู
และหลังคา ควันส่วนมากถูกขังอยู่ในปล่อง มันก็อบและรม
เนื้อกวางนั้นจนหอมเหลือง

“ไม่มีอะไรจะหอมดีเท่าควันไม้คอรื” พ่อบอก “เนื้อ
เหล่านี้จะเป็นเนื้อย่างที่หอมอร่อย จะเก็บเอาไว้ที่ไหนก็ได้
อากาศจะเป็นอย่างไร เนื้อก็จะไม่เน่าไม่เสีย”

แล้วพ่อก็ฉวยปืน เหวี่ยงขวานขึ้นบนบ่า ออกไปยังที่
ที่พ่อหักรางถางพงไว้ เพื่อไปโค่นต้นไม้ลงอีก

ลอร่ากับแม่คอยเฝ้าไฟที่ในปล่องอยู่หลายวัน พ่อควัน
ไม่ลอดออกมาตามช่อง ลอร่าก็ไปเก็บเศษไม้คอรืมาอีก
แม่เป็นคนเอาเศษไม้นี้ใส่เข้าไปในเตา ตลอดเวลานี้จะได้กลิ่น
ควันอ่อนๆ ไปทั่วลานหน้าบ้าน แต่พอเปิดประตู กลิ่นควัน
และกลิ่นเนื้อจะหอมพลุ้งออกมาทันที

ในที่สุดพ่อก็บอกว่า เนื้อนี้รมควันมานานพอสมควร
แล้ว แล้วก็ปล่อยให้ไฟดับ พ่อเอาเนื้อออกมาจากปล่องไม้
แม่เอากระดาษห่อเนื้อที่ละชิ้นอย่างเรียบร้อย แล้วแขวนไว้
อย่างปลอดภัยในห้องใต้หลังคา

เช้าวันหนึ่ง พ่อออกไปนอกบ้านตั้งแต่พระอาทิตย์ยัง
ไม่ขึ้น เอาม้าและเกวียนไปด้วย ตอนกลางคืนพ่อกลับมา
และบรรทุกเอาปลาสดด้วย กระบะเกวียนนั้นมีปลาเต็มจนล้น
ปลาบางตัวโตเท่าลอร่า พ่อไปที่ทะเลสาบเบปิน เอาวอนไป

ทอดปลามาได้

แม่หันปลาขึ้นใหญ่ เนื้อขาวเป็นปุย ไม่มีก้างติดเลย ให้ลอร่ากับแมรี ทุกคนรับประทานเลี้ยงกันอร่อยใหญ่ กับข้าว ล้วนแล้วไปด้วยปลาทั้งนั้น ที่เหลือก็แช่เกลืออัดใส่ถังไว้ รับประทานในฤดูหนาว

พ่อมีหมูอยู่ตัวหนึ่ง เดิมมันเที่ยววิ่งเล่นอยู่ในป่า กิน ลูกโอ๊ก ลูกนัท และรากไม้ พ่อจับมันมาใส่เล้าขังไว้ เล้าหมูนี้ ทำด้วยไม้ทั้งท่อน พ่อขุนมันจนอ้วนปึ่ กะว่าจะฆ่ามันในเวลา ที่อากาศหนาวจัดพอที่จะทำให้เนื้อหมูแข็งและไม่เน่าง่ายๆ

คืนวันหนึ่งกลางดึก ลอร่าตื่นขึ้นได้ยินเสียงหมูร้องอืดๆ ดังลั่น พ่อเผ่นจากเตียงนอนฉวยปืนที่ฝาวิ่งออกประตูไป แล้ว ลอร่าก็ได้ยินเสียงปืนลั่นนัดหนึ่ง แล้วก็สองนัด

พอกลับมา พ่อเล่าให้ฟังว่าเกิดอะไรขึ้น พ่อเห็นหมิดำ ตัวใหญ่ยืนอยู่ที่ข้างเล้าหมู มันกำลังล้วงมือเข้าไปในเล้าจะ จับหมู หมูจึงวิ่งวนอยู่ในเล้าส่งเสียงร้องใหญ่ พ่อมองเห็น รางๆ เพราะมีแสงสว่างจากดวงดาวบนฟ้า พ่อจึงยิงปืนไป โดยเร็ว แต่ว่ามีตมมากและพ่อยิงอย่างรีบร้อน จึงยิงพลาดไป ไม่โดนหมิ่ หมิวิ่งหนีกลับเข้าไปในป่า ไม่ได้มีบาดแผลติดตัว ไปเลย

ลอร่าเสียใจที่พ่อยิงหมิ่ไม่ถูก เพราะเธอชอบรับประทาน เนื้อหมิ่มาก พ่อก็เสียใจเหมือนกัน แต่พูดว่า

“ยังดีนา พ่อยังเก็บเนื้อหมูไว้ให้ได้”

สวนหลังบ้านปลูกต้นไม้และผักได้ตลอดฤดูร้อน สวนนี้ อยู่ติดกับเรือนมาก จนกวางไม้กล้ากระโดดข้ามรั้วเข้ามากิน ผักในตอนกลางวัน และในตอนกลางคืนก็มีแม้ออดอยเฝ้าอยู่

บางครั้งบางครั้งในตอนเช้าก็พบรอยเท้ากว้างอยู่แถว ๆ ต้น
แครอทและกะหล่ำปลี แต่มีรอยเท้าแจ๊คอยู่ที่นั่นด้วย กวาง
จึงต้องกระโดดหนีออกไป

ตอนนี้ช่วยกันเก็บมันฝรั่ง แครอท บีตรูต เทอร์นิป
กับกะหล่ำปลีมาไว้ในห้องใต้ดิน คอยให้ถึงวันที่มีอากาศหนาว
จัด ผักจะได้แช่เย็นอยู่ในห้องนั้น

หัวหอมนั้นถอนขึ้นมาทั้งต้น เอาใบถักรวมกันเข้าเป็น
สายๆ แล้วมัดรวมเข้าด้วยกันเป็นหมวดๆ เอาขึ้นไปแขวนไว้
ในห้องเก็บของบนหลังคา พริกแห้งก็ร้อยไว้เป็นพวงๆ แขวนไว้
ข้างๆ พักทองและน้ำเต้านั้นเก็บมากองไว้เป็นกองๆ มีสีแสด
สีเหลือง สีเขียว สุกกันอยู่ตามมุมห้องเก็บของ

ถึงใส่ปลาเค็มอยู่ในครั้ว เนยแข็งสีเหลืองอร่ามวางซ้อน
กันเป็นตั่งๆ เรียงอยู่บนชั้นในครั้ว

แล้ววันหนึ่ง ลุงเฮนรี่ก็ขึ้นม้าออกจากป่าใหญ่มาหาพ่อ
ลุงมาช่วยพ่อฆ่าหมูตัวนั้น มีดหมูเล่มใหญ่ของแม่ลับไว้
คมกริบ วางเตรียมพร้อมคอยที่อยู่อแล้ว ลุงเฮนรี่ก็เอามีดหมู
ของป้าปอลลีมาด้วย

พ่อกับลุงก่อไฟขึ้นกองหนึ่งใกล้ๆ กับเล้าหมู เอาหม้อน้ำ
ไปใหญ่ตั้งขึ้นเหนือกองไฟ พอน้ำเดือดก็จะไปฆ่าหมู ลอว่า
วิ่งจีไปซุกอยู่บนเตียง เาเห็นว่ามืออุดหูเพราะไม่อยากได้ยิน
เสียงหมูร้อง

“หมูมันไม่ทันรู้ลึกเจ็บตอกลอร่า เราจะทำกันเร็ว ๆ”
พ่อบอก แต่ลอร่าก็ไม่อยากได้ยินเสียงหมูร้อง

อีกสักครู่หนึ่งลอร่าจึงค่อยๆ เอานิ้วออกจากหูแล้ว
เงยหูฟัง หมูมันเงียบเสียงไปแล้ว หลังจากนั้นการฆ่าและ

เนื้อหมูก็กลายเป็นเรื่องสนุก

วันนั้นยุ่งทั้งวัน มีอะไรน่าดูน่ากินหลายอย่าง ลุงเฮนรี่กับพ่อสนุกกันใหญ่ อาหารมื้อเย็นนี้จะมีซีโครงหมูด้วย และพ่อสัญญาว่าจะให้กระเพาะหมูและหางหมูแก่ลอราและแมรี

พอหมูตาย พ่อกับลุงเฮนรี่ก็ไปจุ่มลงในหม้อน้ำร้อนจนกระทั่งหนังพองดี แล้วก็เอามาวางลงบนเขียง เอามีดขูดขน ขนแข็งๆ ก็หลุดออกหมด หลังจากนั้นก็ยกเอาไปแขวนไว้กับกิ่งไม้ ผ่าเอาเครื่องในออกแล้วแขวนตากลมทิ้งไว้อย่างนั้น

พอหมูเย็นแล้วก็เอาลงมาชำแหละออกเป็นชิ้นๆ มีขาสำหรับทำหมูแฮม เนื้อช่วงไหล่ เนื้อสัน ซีโครง เนื้อหมูสามชั้น แล้วยังมีหัวใจ ตับ และลิ้น ส่วนหัวหมูจะเอามาทำเป็นหมูทับ ในกระทะมีเศษเนื้อหมูที่เป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย จะเอามาสับทำเป็นไส้กรอก

เนื้อหมูทั้งหมดนี้วางผึ่งอยู่บนเขียงที่เพิงหลังบ้าน และต้องโรยเกลือให้ทั่วทุกชิ้น หมูแฮมและเนื้อช่วงไหล่ต้องแช่น้ำเกลือ เพราะจะเอาไปรมควันอีก เหมือนที่เคยรมควันเนื้อกางในปล่องไม้

“อะไรๆ ก็อร่อยสู้หมูแฮมรมด้วยควันไม้ฮิกคอรี่ไม่ได้” พ่อบอก

พ่อกำลังเป่ากระเพาะหมูให้พองเป่งเป็นลูกโป่ง เอาเชือกผูกที่ตรงปลายแล้วส่งให้แมรีกับลอราเอาไปเล่นกัน เอาโยนขึ้นไป แล้วก็เอามือตบให้มันลอยกลับปิกกลับมา หรือไม่ก็โยนให้มันกระดอนไปตามพื้นดินแล้วเตะมันไป แต่ที่สนุกกว่าลูกโป่งก็คือหางหมู

พ่อค่อยๆ ชูตหนึ่งที่ทางหมี แล้วเอาไม้แหลมๆ เสียบที่ตรงโคนหางไว้สำหรับถือ แม่เปิดประตูเตา เชื้อถ่านไฟแดงๆ ออกมาเกลี่ยไว้ที่ตะแกรงเหล็กหน้าเตาไฟ แล้วลอร่ากับแมรีก็ผลัดกันถือทางหมีลงไฟ

ทางหมีเดือดซิบๆ แล้วก็เหลือing น้ำมันหยดฉ่ำๆ เป็นเปลวไฟลุกวบบๆ บนก้อนถ่าน แม่เอาเกลือมาพรมให้ มือและหน้าของเด็กสองคนร้อนผ่าว ลอร่าโดนไฟไหม้นิ้ว แต่กำลังสนุกตื่นเต้นกับทางหมีจึงไม่เอาใจใส่ การย่างทางหมีนี้สนุกมาก ผลัดกันถือคนละทีอย่างประนีประนอมไม่ค่อยจะสำเร็จ ต้องแย่งกัน

ในที่สุดทางหมีก็สุกเหลืองตลอดดี หอมอะไรอย่างนั้น! ทั้งสองคนถือทางหมีเข้าไปในสวน ไปผึ่งลมให้เย็นเสียสักหน่อยหนึ่งก่อน แต่ยังไม่ทันเย็นก็ลงมือชิมทีละน้อยจนลิ้นเกือบพอง สองคนพี่น้องทะเื้อนื้อหมีจนหมดเกลี้ยง เหลือแต่กระดูกให้แฉะ เป็นอันหมดเรื่องทางหมี จะไม่มีทางหมีอีกจนกว่าจะถึงปีหน้า

พอรับประทานอาหารเย็นเสร็จแล้ว ลุงเฮนรี่ก็กลับบ้าน พ่อออกไปทำงานในป่าใหญ่อีก ส่วนลอร่า แมรี และแม่นั้น เพิ่งจะตั้งต้นทำงานที่เกี่ยวกับหมีในตอนนี้อย่าง แม่ยังมีงานที่จะต้องทำอีกมาก ลอร่ากับแมรีจะต้องช่วยแม่

วันนั้นทั้งวันและวันรุ่งขึ้น แม่เคี่ยวน้ำมันหมีในหม้อเหล็กใบใหญ่บนเตาไฟ ลอร่ากับแมรีขนฟืนมาใส่เตาและคอยเฝ้าดูไฟ ไฟจะต้องร้อน แต่ต้องไม่ร้อนจัดเกินไป มิฉะนั้นน้ำมันจะลุกเป็นเปลวไฟไปเสีย หม้อใหญ่ขนาดนั้นจะต้องค่อยๆ เติบและต้องไม่มีควัน แม่ค่อยๆ ตักเอากากหมีที่สุกเหลืองออก

เอาใส่ในผ้าแล้วบีบเอาน้ำมันออกไว้นหมด แล้วเก็บกากหมูไว้ต่างหาก แม่จะเอาไว้ทำขนมจ้อห์นี่เค้ก^๒ในภายหลัง

กากหมูนี้อร่อยมาก แต่ลอร่าและแมรีได้ชิมกันคนละนิดหน่อย แม่บอกว่ามันเลี่ยนเกินไป ไม่ดีสำหรับเด็กๆ

แม่ชูดและตัดเอาเนื้อที่หัวหมูออกอย่างละเอียดลออแล้วยังเอาหัวหมูลงต้มจนเนื้อเปื่อยล่อนหลุดออกจากกระดูกหมดเกลี้ยง แม่เอามือตลับเนื้อนั้นจนละเอียด ใส่ลงไปในชามอ่างไม้ แล้วปรุงรสด้วยเกลือ พริกไทย และเครื่องเทศ เอาน้ำซุปขึ้นๆจากการต้มหัวหมูประสมลงด้วย แล้วตัดเอาไว้ต่างหาก ใส่ถาดผึ่งไว้ให้เย็น พอมันเย็นก็หั่นเป็นชิ้นๆ เป็นหมูหับ

เศษหมูชิ้นเล็กชิ้นน้อยทั้งเนื้อและมันที่ตัดเลาะออกจากชิ้นใหญ่ แม่สับเสียจนละเอียด ปรุงรสด้วยเกลือ พริกไทย กับใบเสจแห้งจากในสวน เอามือนวดผสมจนเข้ากันดี แล้วจึงปั้นเป็นก้อนกลมๆเอาใส่ถาดตั้งทิ้งไว้ที่เพิง ปล่อยให้มันแข็งจะได้รับประทานอย่างอร่อยในฤดูหนาว นี่คือไส้กรอกที่ไม่ต้องยึดได้

พองานฆ่าแหละหมูเสร็จไปแล้ว ก็มีไส้กรอก หมูหับ และเมื่อน้ำมันหมูหลายโหลๆ มีหมูเค็มถึงหนึ่งวางผึ่งไว้ที่เพิงในห้องเก็บของบนหลังคาก็มีหมูแฮมและเนื้อช่วงโหลที่รมควันไว้ดีแล้วแขวนอยู่เป็นแถว

บ้านเล็กนี้มีอาหารของแห้งเก็บไว้รับประทานในฤดูหนาวมากมายล้นบ้าน ในครัว ที่เพิง ในห้องใต้ดิน มีอาหาร

^๒ johnny-cake เค้กหรือขนมปังที่ทำจากแป้งข้าวโพดผสมกับน้ำหรือนม

เต็มไปหมด และห้องบนหลังคาก็เต็มเหมือนกัน

ลอรา กับแมรีต้องเล่นกันอยู่แต่ภายในบ้านแล้วในตอนนั้น เพราะข้างนอกหนาวมาก ไปไม้สน้ำตาลแห้งกรอบร่วงหล่นจากต้น ไฟในเตาทำกับข้าวติดคุ้ยอยู่ตลอดทั้งวันไม่มีใครดับ ตอนกลางคืนพ่อเอาก็เฝ้ากลับไว้ ให้อยู่ตลอดคืน ไม่ยอมให้ดับได้

ห้องบนหลังคาเป็นที่เล่นที่สนุกมาก ฟักทองลูกกลมใหญ่ สีสด ๆ เอามาตั้งนั่งเล่นแทนโต๊ะเก้าอี้อันสวยงาม พริกแห้ง สีแดงและหัวหอมแขวนเป็นระย้าย้อยห้อยโตงเตงอยู่เหนือศีรษะ หมูแฮมและเนื้อเค็มห่อกระดาษแขวนอยู่เป็นระแนวแล้วยังมีสมุนไพรแห้งเป็นพวง ๆ ห้อยไว้ สมุนไพรนั้นเป็นเครื่องเทศสำหรับทำกับข้าวบ้าง เป็นสมุนไพรสำหรับทำยาบ้าง ล้วนแต่ส่งกลิ่นจนทำให้สถานที่นั้นอวลอบไปด้วยกลิ่นอับ ๆ คุ้น ๆ

บ่อยครั้งที่มีเสียงลมครางอยู่นอกบ้าน เป็นเสียงที่แสดงถึงความหนาวเยือกและความอ้างว้างเจิบเหงา แต่ภายในห้องบนหลังคานั้น ลอรา กับแมรีเล่นตั้งบ้านตั้งเรือนอยู่ กับลูกน้ำเต้าและฟักแฟง อบอุ่นและแสนจะสบาย

แมรีโตกว่าลอรา และมีตุ๊กตาทำด้วยผ้ายัดลึ่ลึ่ตัวหนึ่ง ชื่อเนตตี้ ลอรา มีแต่ซังข้าวโพดห่อผ้าเช็ดหน้า แต่มันก็เป็นตุ๊กตาที่ดีพอใช้ มันชื่อซูแซน ไม่ใช่ความผิดของซูแซนเลย ที่ตัวมันเป็นแต่เพียงซังข้าวโพด บางครั้งบางครั้งแมรีก็ยอมให้ลอราอุ้มเนตตี้บ้าง แต่ลอราจะอุ้มก็ต่อเมื่ออยู่ลับหลังซูแซนเท่านั้น

เวลาที่สนุกที่สุดคือเวลาค่ำภายหลังอาหารเย็น พ่อเอา

กับดักสัตว์ที่เก็บไว้ที่เพิงมาหยอดน้ำมันอยู่ข้างเตาไฟ พ่อ
ขัดมันจนเป็นเงา แล้วหยอดน้ำมันที่บ้านพับและที่โก โดยใช้
ชนไก่จิ้มน้ำมันหมี่ทาจนทั่ว

มีกับทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ที่สุด
สำหรับดักหมี่ มันมีฟันและอ้าปากโต พ่อบอกว่า ถ้ามันจับ
เอาคนเข้าละก็ ขาหักเลย

ขณะที่พ่อทาน้ำมันกับดักสัตว์ พ่อเล่าเรื่องตลกๆ บางที
ก็เล่านิทานให้ลอร่ากับแมรีฟัง แล้วหลังจากนั้นพ่อก็สืบทอดไวยโอลิน
เล่น

ประตูหน้าต่างปิดสนิทแน่นหมด ตรงรอยแตกที่กรอบ
หน้าต่างก็ต้องเอาผ้าอุดไว้เพื่อกันความหนาว แต่ชูแซนดำ
นางแมวที่เลี้ยงไว้ ลอดเข้าลอดออกได้ตามสบายใจทั้งกลางวัน
กลางคืน ทางประตูช่องแมวที่มีบานพับสปริงปิดเปิดได้เอง
ใต้ประตูใหญ่ มันลอดออกไปอย่างรวดเร็วจนประตูไม่ทันจับ
เอาหางไว้ พ่อบานประตูปิดจับมันก็หลุดพ้นออกไปพอดี

คืนวันหนึ่ง พ่อกำลังทาน้ำมันกับดักสัตว์ พ่อมองดู
ชูแซนดำเข้าประตูมา แล้วพูดว่า

“ครั้งหนึ่ง ชายคนหนึ่งมีแมวสองตัว ตัวใหญ่ตัวหนึ่ง
ตัวเล็กตัวหนึ่ง”

ลอร่ากับแมรีวิ่งปราดไปเกาะเข้าพ่อคนละข้าง คอยฟัง
พ่อเล่าต่อ

“เขามีแมวสองตัว” พ่อเล่าซ้ำ “ตัวใหญ่ตัวหนึ่ง ตัวเล็ก
ตัวหนึ่ง เขาจึงเจาะประตูช่องแมวช่องใหญ่ให้แมวตัวใหญ่
แล้วก็เจาะประตูช่องเล็กให้แมวตัวเล็ก”

แล้วพ่อก็หยุดนิ่ง

“ทำไมแมวตัวเล็กถึงไม่เข้าช่อง...” แมรีเริ่มซัก

“ก็แมวตัวใหญ่มันไม่ยอมให้เข้าช่องใหญ่นะซี” ลอรา
ขัดขึ้น

“ลอรา ทำอย่างนี้เสียทีริยา คนดีเขาไม่แย่งพูดสอด
ขึ้นมาอย่างนี้หรอก” พ่อบอก

“แต่พ่อรู้แล้วว่าลูกทั้งสองคนมีสติปัญญาดีกว่าชายคนที่
เจาะประตูสองประตูให้แมวสองตัว”

แล้วพ่อก็วางกับดัก หยิบเอาช่อออกมาจากหีบ แล้ว
ลงมือสี นี่เป็นเวลาสนุกสนานอย่างที่สุด

